

בינה כנודע ה): **בר"ה** ר"ה טוב לקרוא על השולחן קודם שיעלו ידיו למים אחרונים שקודם ברהמ"ו מס' ר"ה שהם ד' פרקים של משנה וטכנין כי הם ארבעה פרקים כנגד ד' אותיות הוי"ה וכנגד ד' בחי' שיש אל המלכות ועיין בברכת אבות דתפלת ר"ה לקמן וע"ש ושם יתבאר ד' בחי' המל' הג"ל. ונלע"ד ששמעתי ממוז"ל פ"א שאלו ד' בחי' הם סוד ארבעה אותיות של שם אדני' וכנגדם הם ד' פרקים דמסכת ר"ה הנו' וכונה זו לר"ך לבין בקריאתם בליל ר"ה על השלחן וד' בחי' הנו' נרמזו במשנה ראשונה שהיא ארבע' ראשי שנים כו' וזה פי'. דע כי ד' בחי' יש אל המל' נוק' דו"א כנודע אללנו כי כל דבר של קדושה בכל מקום ששורה נשאר ממנה רושם שם קבוע תמיד לא ימוש משם ואלו הם ד' בחי'. הא' היא בהיותה בראש הבר' כנודע כי בימי החול בליל' הסס יורד' היא למטה בהיכל ק"ק דבריאה בסוד מופיע הירח ושם נשא' בחי' א' שלה תמיד. והב' הוא החת היסוד דו"א והג' הוא כנגד הפ"ה. והד' הוא כנגד הדעת דו"א ואלו הם ד' שרשים שיש אליה ונקרא ארבע' ראשי שנים כי הם ארבעה ראשים שלה:

בר"ה הג' של ר"ה לר"ך לברך ברכת שהחיינו בקידוש של הלילה ואין לורך לחפש אחר פרי חדש כלל. בכל עשרת י"ט טוב וטוב מאד לומר בין ישתבח לומר מומור ממעמקי קראתיך ה' כו' כי בכל יום מאלו העשרה ימים מתעורר א' מ' עומקי' הנו' בס' יזירה' שהם עומק ראשית ועומק אחרית כו' כנודע כי כולם הם בחי' רי"ו שהם גבורות של רי"ו הם גימטרי' גבורה וכן עומ"ק בגימטרי' רי"ו:

בב"י י' ימי תשו' ל"ל אחר העמידה עושה השלום במרומיו כה"א יתירה ולכוין כי השלום הוא בגי' ספריאל המלאך שהוא הסופר הכותב בספר החיים את כל בני אדם ב' ימי תשובה משא"כ בשאר תפלת השנה שאין אומר אלא עושה שלום במרומיו חסר ס'. עיין א"מ שאומרים בעשרת ימי תשו' אחר העמידה מוז"ל לא רצה שיאמרו בשבת שבין ר"ה ליום הכפורים ולא בב' ימים טובים של ר"ה א"מ חטאו לפניך א"מ מחול וסלח לכל עוונותינו וכיוצא בזה בשאר א"מ שזכר בהם בחי' חטאות ועונו' ודוים וכנראה מלשון ס"ה שאין להזכיר שום חטא ביום ר"ה. האמנם בענין הידוי ביום ר"ה נמלאו בס"ה מאמרים חלוקים כי ממאמ' א' נראה דאסור לפרשא חטאיו בהאי יומא ובמ"א נראה להיפך. ומוז"ל היה נוהג להתודות על חטאיו בלחש שלא ישמעו הדבורי' לאזניו והיה אומר כי המאמר הא' שבס"ה לא אהר אלא בקו"ר ולא בלחש. ואמנם אשילו בלחש לא היה נוהג להתודות אלא בעת תקיעת שופר דמיושב לפי שאז מתערבב השטן ואינו משגי' לקטרג ואז דברי הידוי עולים למע' בהתחברות קול השופר העול' למע' גם היה נוהג מורי ז"ל לבכות הרבה בתפלת ר"ה אשילו שהוא יו"ט ומכ"ש בתפילת יו"ט. והיה אומר מוז"ל כי מי שאין בכי' נופלת עליו בימים האלו הוא הוראה שאין נשמתו הגונה ושלמה. גם היה אומר כי יש בנ"א ידונו' ביום ראשון ואז הם דינא קשיא ויש ינדונים ביום ב' שהוא דינא רפיא ורובה הב"ה לרחם עליהם וכן אותם ביום הב' ואמר כי האדם הנופלת עליו בביה רבה מאלו בימים האלו בחפ"י הוא הוראה שידון בחושה שעה למעל' אם ביום א' ואם ביום שני:

ענין השינה ביום ר"ה נלע"ד ששמעתי ממוז"ל שאין ליטן ביום ר"ה לפי שז"א הוא יטן למע' עד שתעורר ע"י תקיעת שופר כמבואר לקמן במקומו אשר ז"ס משו"ל כי תקיעת שופר הוא לומר עורו ישנים מהרדמתכם כו' וכבר יתבאר ג"כ לקמן כי עד יום ב' של ר"ה הוא יטן וכונותו הוא לעוררו ולכן אין ראוי לישן. האמנם נלע"ד ששמעתי ג"כ ממוז"ל שאין זה אלא עד חצי היום ומאז ואילך יכולים ליטן כי כבר נתעורר ז"א על ידי התקיעות דמיושב ומוסק ואינו זוכר שראיתי למוז"ל שאחר חצי היום שכב על מטהו וישן:

ענין המנהג שנהגו האשכנזים לילך ביום ראשון דר"ה אחר תפלת המנחה מעט קודם שקיעת החמה אלל הים הגדול או אלל מעיין או באר מים חיים וקוראים אותו תשליך הנה הוא מנהג יפה ויותר טוב הוא אם יהיה חוץ לעיר ועמוד על שפת הים או על שפת הבאר או המעיין ויקרא שם ג"ס של מי אל כמוך כו' תתן אמת ליעקב כו' שבכו' מיכה המורשתי שאלו הם בחי' י"ג תיקוני דיקנא עילאה דא"א ולר"ך שכתובין בפ"י המלו' איך נרמזו' בהם מספר הי"ג ת"ד כנודע והיכן הוא מקום כל תיקו' ותיקו' באיזו מקום מן הפנים העליונים דא"א ע"ד שנבארו אללנו בענין ויעבור וי"ג מידות דתפלת שחרית החול וע"ש ובאדר נח' על סדר ה' ה' אל רחום וחמון כו' ואלו הם חמי' אל כמוך א'. טשא עון ב'. ועובר על פשע ג'. לשארית נחלתו ד'. לא תחזיק לבד אפוס'. כי חפץ חסד הוא ו'. ישוב ירחמנו ז'. יכבש עוונותינו ח'. ותשליך במזלות ים כל חטאתם ט'. תתן אמת ליעקב י'. חסד לאברהם י"א. אשר נשבעת לאבותינו י"ב. מימי קדם י"ג. וכשתאמר ותשליך במזלות ים כל חטאתם טכנין שיושלכו כל חטאתיך ועוונותיך וגם המקטרג העליון וישלך במזלות הים העליון כי לסיבה זו הולך לאומרו על הים או על הים חיים חבל לר"ך שכתובין למה שיבארנו בדרוש של י"ג מידות בחי' קון סט' הנרמז במלת לאלפים וביארתי בענין היחודים:

ויד היחו' הנו' הנה כאשר מהגרה היל"ר בחדס ושלטין עליו סמאל ונחש הנק' מזלות ים כי מזלות הם אותיות ליל מו"ט דבורא ונוק' כנו' בס"ה. ולר"ך תמיד לכוין בזה השם שכתבו' ובפרט בעת שהאדם עוסק בתורה אל יליו מעיניו שם זה ופי"כ לא ישלטו עליו מזלות ים הנו'. ולא יתגרה בו. היל"ר וזה ענין השם הנו' (ג). דע כי שורש כל הדינים והגבו הם ב' שמו' אלהים אדני כי גם הגבו' הם ב' בחי' זכרים ונקבות וזכרים הם ארבעה אותיות (ג) מנלפ"ך והם שם אלהים והנקבות הם שכ"ה דינים שהם בני' נע"ד (ד) והם ה' שם אדני כמבואר אללנו וע"ש היטב. והנה אלו הם השרשים של מזלות הידיון ואלו הם סוד התיקון הט' של י"ג תיקוני דיקנא הנרמז במלת לאלפי' כמבואר בסוטה ויעבור וי"ג מידות של רחמים ושם ביארנו כי הם ענין אותם השערות דלא תלין והם עומדים באמצע בין התי' הח' אל התי' הי"ג הנקרא מזל עילאה ומתא' והם נקר' מזלות ים העליונים בסוד הי"ג מידות שהזכיר מיכה המורשתי בחמרו מי אל כמוך כו' ותשליך במזלות ים כו'. והנה ב' שמות אלו של שם אלהים ואדני הם בני' קס"א (י) ומקורם ושרשם הוא שם אהי"ה במילוי ההין שעולה בני' קג"א ועם י' אותיו' הם קס"א כמנין ב' שמות הנו' גם מלת אלפים הוא בני' קס"א (י) גם נק' זה התי' הט' לאלפי' על שם ג' שמות הנו' המתחילין באות אלק' והם אהי"ה אלהים אדני וזהו מלת לאלפי'. וענין מה שלר"ך לכוין הוא להמשיך מן המזל העליון תי' הח' הנק' נוזר חסד שטו' שם הויה במילוי יודין שהוא בני' חסד כמנין ע"ב וזמנו תמשיך. ותשפיע הארה אל התי' טו' הנקרא לאלפים שהוא שם אהי"ה במילוי ההין אשר הוא בני' קג"א ועם י' אותיו' הוא קס"א כמנין לאלפים ואז תכוין להמשיך עם זה את ב' שמות אלהים אדני' הנקרא מזלות ים כנו' והם ג"כ בני' לאלפים ועי"כ ותשליך במזלות ים כל חטאתם שהוא התי' הט' ג"כ של מי אל כמוך כנ"ל. ואז אותם החטאות שחטא האדם ועשה אותם מעשה ממש כנודע משו"ל כל העובר עבירה א' קנה לו קטיגור' א' כי ממש נכראים מלאכים רעים וקטיגורי' ע"י אותם החטאות כנודע ואלו הקטיגורי' הנק' חטאתם יורדים וגשליכים במזלו' ים דסמאל ונחש ואינם עולים משם לפי שכבר נמתק שרשם שהם ב' שמות אלהים ואדני ואינם משפיעים בהם. ונודע כי מוכרח הוא שבאותם הקטיגורי' יתעברו עמהם נלוז' הקדוש' בסוד טוב ברע בכה החטא שחטא האדם ולכן בהגיט' אל תי' הי"ג שהוא ונקא אשר הוא שם של אהי"ה במילוי יודין כנ"ל בסוד י"ג מידות של ויעבור וגם הוא עול' קס"א אז תכוין להעלות אותם הגיטות של קדושה ולבררם ולנקותם

דגהות וביאורים: ה) א"ש חתי' הואליה לכתוב מנהגי ליל ר"ה בתפילה ובשלחן ואח"כ ניטח מה שאלו מוסדיים בברכות ובתפילות ב"ה ובי"כ וכל עשרת ימי תשובה. וענין אבינו מלכינו. וענין הידוי כר"ה. וענין התקיעות ממה יהיו. וענין הכביה בתפילה. וענין השינה ביום ר"ה ומנהג האשכנזים ביום ר"ה ללכת על המים וקוראים אותו תשליך. ומה הוא כוונתו ויחודים על הנוזר כל זה בקיצור נמרץ ואח"כ תחיל בדרושים האחרים בפ"ה: ב) א"ש ז"ע כי בשער ב' ספר מאמרי רבב"י פ' בל' כ"ה ע"א כתב כי הס"ך דינין הם בת"ל דנוקבא דו"א והם מט"ס והפ"ר הם כ"סוד דנוקבא דו"א והם כ"סודלפון. ואפשר לתרץ שהם כוכב של הנוקבא רחל אבל טיקורס הם בנקבה (ג) הם חמשה אותיות מנלפ"ך כמ"ש סיף פ"ו משער שכירת הכלים: ד) א"ש נערה: ה) גי' ה' פעמים אדני שער רפ"ה פ"ה: ו) א"ש אינם אלא קג"א ואפשר שם' אותיותיו והט"ל [אמר מנהג קן הוא מפורש כס' שער היסודים יסוד ג'] ז) א"ש הלמד הוא שמוס' ואלפים הוא בני' קס"א: